

Welterusten dames

Komedie in drie bedrijven

door

EDWIN S. DAY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WELTERUSTEN DAMES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWIN S. DAY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Helen Raleigh - laatste jaars studente op Grayson College
Jane Raleigh - haar zuster, zeventien jaar
Sam Raleigh - hun broer, student aan de universiteit
"Jug" Brown - het zorgeloze vriendje van Jane
Professor Dexter - een professor van Grayson College
Dean Eggleby - vrouwelijke studentendecaan van Grayson College
Angela Rimini - een lieve en aardige eerste jaars studente
Larry Dobson - een heel drukke student
Lulu Giffen - een eerste jaars; zo slim dat ze stom doet
Judy West - een aardige en aantrekkelijk eerste jaars
George West - haar broer, aantrekkelijk maar verlegen
Betty London - een tweede jaars student

TIJD VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF: eerste dag van het herfst semester. Avond.
TWEEDE BEDRIJF: later op dezelfde avond
DERDE BEDRIJF: nog later dezelfde avond

PLAATS VAN HANDELING:

De woonkamer in het huis van de familie Raleigh vlak bij de campus van het Grayson College in Virginia.

PRODUKTIE AANWIJZINGEN:

Het lijkt overdreven aanwijzingen te geven voor een stuk als 'Welterusten, dames'. In de tekst worden verwijzingen naar deuren rechts en achter gegeven, maar rechts en links zou even goed zijn en men zou hetzelfde effect bereiken. Hiermee kan het stuk aan de mogelijkheden van het toneel aangepast worden. Echt noodzakelijke meubelstukken zijn zo gering dat zelfs een heel klein toneel voldoende is. Hetzelfde geldt voor rekvisieten en kostuums. De verlichting blijft het hele stuk constant en de geluidseffecten zijn minimaal.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, zien we een jonge man die probeert zijn koffer dicht te doen. De koffer ligt in het midden op de vloer en de jonge man ligt er op zijn knieën bij. Zijn naam is Sam Raleigh. Aan zijn rechterkant op het uiteinde van de bank zit zijn zuster Helen, een aantrekkelijke laatste jaars studente op Grayson College. Jane, de jongere zuster van Sam zit midden op de bank. Ze is ook aantrekkelijk, maar speelser en zorgelozer dan Helen. Ze glimlacht lief naar Sam. Hij kijkt weer naar zijn koffer en dan naar links. Daar zit de vriend van Jane, "Jug" Brown, in een grote stoel. Jug heeft een rond gezicht en heeft een kwajongensachtige natuur. De kamer zelf is gezellig. In de linkerwand is een raam. In de rechterwand leidt een deur naar de eetkamer en de keuken. Naast het midden van de achterwand is een open doorloop met een goede blik op een hal. Zorg ervoor dat de bank het zicht op deze doorloop niet blokkeert. Indien nodig kan de doorloop ook in een zijwand gemaakt worden. Staande in de hal met het gezicht naar het publiek is rechts een trap en een kleiner gang naar de kamers op de verdieping. Rechts in de kamer staat een bureau met een telefoon. Hierbij staat een bureaustoel. Ander meubilair naar eigen inzicht.

Sam: Hoe laat is het?

Helen: Acht uur. Tijd zat. Je hebt nog zeker een half uur om de trein te halen.

Sam: Zeker. Tijd zat..... als ik dit verdomde ding tenminste dicht kan krijgen. *(tegen Jug)* Weet je zeker dat die oude bak wil starten?

Jug: Zeker weten. Ik heb hem met de neus heuvel af gezet.

Jane: *(steekt haar hand naar Jug uit)* Kom eens hier bij me zitten, Juggie. *(Jug staat op en loopt naar haar toe. Hij gaat naast haar zitten en houdt haar hand vast)*

Sam: *(staat op, stapt over de koffer en gaat erop zitten)* Juggie! *(hij zet zijn pet weer recht)* Ik zou niet weten wat ik met zo'n zonderling exemplaar als Jane moest beginnen..... Moet je zien. Je zou toch niet geloven dat dat mijn zuster is, hè? *(Jane trekt een lelijk gezicht naar Sam. Hij huivert)* Nee, dan moet je Helen zien. *(Helen neemt een pose aan)* Zie je wat ik bedoel? Waardigheid. Cultuur. Schoonheid. Iedereen kan meteen zien dat zij mijn zuster is.... Maar Jane. Arme Jane..... Echt wat je noemt een achterblijvertje.

Jug: *(slaat zijn arm om Jane)* Voor mij ziet ze er hartstikke goed uit. *(Jane kust hem liefdevol op de wang)*

Sam: Natuurlijk. 't Was maar een geintje.... moet kunnen.

Jug: Moet je dat horen. En ik moet de volgende twee semesters nog

wel zijn slapie zijn. Ik ga er nog aan kapot.

Helen: *(staat op en gaat naar de stoel links en gaat weer zitten)* Hij kalmeert wel als hij eenmaal gewend is. Maak je maar geen zorgen, Sam. Jane en ik kunnen het goed met elkaar vinden.

Jug: Heb ik iets gemist? Wat is er aan de hand?

Sam: Van alles. In de eerste plaats zullen jij en ik morgen op de universiteit zijn, terwijl Jane en Helen hier op Grayson zitten. Ik vraag me af of we wel moeten gaan.

Helen: Maar Sam, je hebt daar werk. Je verdient zelfs wat. *(ze staat op)* Kom, ik zal je helpen met die stomme koffer.

Jug: *(staat op)* Laat maar. Vooruit Sam.

Sam: Ik ben bang dat het stomme ding explodeert als hij eenmaal dicht zit. *(samen slagen ze erin de koffer dicht te krijgen. Sam zet de koffer bij de doorloop)* Nou, ik denk dat we klaar zijn. Kom op, Jug. *(Jane pakt Jug bij de hand en neemt hem mee naar de bank)*

Jane: Blijf nog even. Ga zitten, Sam. Je kunt nog wel tien minuten blijven. Kijk nog maar even goed rond. Als je terug komt is dit een meidenpension geworden.

Sam: Een meidenpension? Nooit van zijn leven, toch!

Jug: Zeg dat wel! Er is hier wat gaande waar ik niks van af weet.

Helen: Je had het hem moeten vertellen, Jane.

Jane: Helemaal niet. Hij is net zo eigenwijs als Sam.

Sam: *(gaat naar de bank)* Eigenwijs? Ik? Ik probeer alleen maar het goeie te doen. Als ik maar wist wat dat was.

Jug: Wat is er aan de hand?

Helen: Vorige maand zijn we er achter gekomen dat een firma die Security Loan heet, de twee hypotheken die we op ons huis hebben, heeft opgekocht.

Jug: Dit huis? Je bedoelt, hier?

Helen: *(knikt)* En we moesten bijna iedere cent die we hadden gebruiken om de rente te betalen.

Jug: Oh!..... Je hebt dus betaald.

Helen: Ja. Maar we moeten iedere maand betalen.

Jug: Dat gaat toch niet? Misschien kunnen Sam en ik ergens werk krijgen. *(hij staat op en gaat naar Helen. Jane staat op en gaat naast hem staan. Sam zit bij het bureau)*

Helen: Nee. Jij kunt weer gaan studeren, dank zij tante Barbara en tante Flora.

Jane: *(pakt Jug weer bij de hand en brengt hem naar de bank)* Tante Barbara en tante Flora Stevens. Ze wonen in Vermont. Dat wil zeggen, ze woonden in Vermont.

Jug: Wil je zeggen dat jullie echt een paar tantes hebben?

Helen: Zeker wel. Oh! Wat moeten we doen als ze de trein missen?

Jane: Geen paniek. Ze komen wel.

Helen: Natuurlijk. Die missen hun trein niet. Ze hebben niks beters te doen dan op de trein te wachten. De arme lieverds.

Jane: Ze zijn een beetje ouderwets, maar heel snugger; maar zo arm als een luis.

Sam: Dat zit in de familie.

Helen: Hou op, Sam. Op die manier krijg je een minderwaardigheidscomplex. *(tegen Jug)* Ja, ze zijn arm. Ze zijn hun huis in Vermont deze zomer kwijt geraakt en ze hebben geschreven dat ze graag bij ons willen komen wonen. Dus moesten we ze wel uitnodigen.

Jane: En toen kregen we het idee om het huis te veranderen in een meidenpension. Eerst wilden ze ons geen toestemming geven. Er is een hele strenge wetgeving op dat gebied. Ze wilden er niet eens over praten totdat we over tante Barbara en tante Flora begonnen. En toen heeft één van de professoren in het comité ons geholpen. Dus als we jullie nu zo naar het station brengen, halen we meteen tante Barbara en tante Flora af. Zij zijn de nieuwe huisbewaarsters en Helen en ik doen het werk en van het geld dat we vangen betalen we de rente en de rekeningen. We hebben het al verschillende keren doorgerekend..... en het klopt. Helen zegt dat we nog een paar cent voor kerstmis overhouden als er niets bijzonders gebeurt.

Helen: Klinkt dat als arme luizen?

Jug: Ik zie niet in dat er wat verkeerd is met luizen. Die hebben een rustig leventje.

Sam: Rustig en arm. Weet jij niet een mogelijkheid om twee arme tantes voor één rijke oom te ruilen?

Jug: Waarom? Alles is toch voor elkaar?

Sam: Misschien. Ik zou me beter voelen als ik ze had gezien. *(staat op)* Kom, we gaan naar het station.

Jug: Heb je je tantes nog nooit gezien?

Sam: Niet meer nadat ik zó was. *(hij geeft met zijn hand een punt 60 cm boven de vloer aan)* Ze hebben wat bagage vooruit gestuurd.... *(Helen staat op. Sam gaat naar de stoel rechts en pakt zijn overjas)* en hun koffers zijn de meest ouderwetse dozen die je ooit van je leven hebt gezien.

Jug: Wat verwacht je anders van oude dozen.

Jane: *(haalt haar arm achteruit om Jug een klap op zijn kin te geven)* Moet je een knal? *(plotseling slaat ze haar armen om zijn nek en kust hem)* Ik wil niet dat je weggaat. *(de deurbel gaat. Helen gaat naar de hal om open te doen)* Misschien één van de meisjes die hier komt wonen. Als het een meidenpension is. *(een ogenblik later horen we*

haar in de hal praten)

Helen: *(achter)* Goedenavond. Komt u binnen.

Judy: *(achter)* Mijn naam is Judy West. Bij ik hier bij de Raleigh's?

Helen: *(achter)* Ja, kom verder.

Judy: *(achter)* Dank u. Dit is mijn broer, George.

Helen: *(achter)* Aangenaam. Kom binnen. Laat de koffers hier maar staan en kom binnen. *(dit gesprek wordt in de hal gevoerd. De mensen in de kamer luisteren en keren zich naar de hal als de drie binnen komen. Judy West is een vriendelijke jonge vrouw. Haar broer George is een aantrekkelijke kerel, maar wat vreemd en verlegen. Sam legt zijn overjas weer op de stoel. George blijft in de doorloop staan. Judy komt naar voor links bij de stoel. Helen komt naar de bank. Jug staat op)* Onze eerste gast voor het Raleigh huis, Judy West. En haar broer George. *(Judy knikt; George knikt en schuifelt achteruit)* Mijn zuster Jane. *(Jane gaat naar Judy)*

Jane: Hallo. *(ze geeft Judy een hand)*

Judy: Hallo miss Raleigh.

Jane: Ik hoop dat u het hier prettig gaat vinden.

Judy: Ik weet het zeker.

Jane: *(keert zich naar George, die net binnen de doorloop staat)* Hallo. *(ze steekt haar hand naar hem uit. Hij geeft haar een hand maar kijkt naar de vloer als hij wat zegt)*

George: Hallo.

Helen: En dit is mijn broer, Sam. *(Sam knikt. Hij zit op de bank)* En Clarence Brown.

Jug: Jug Brown. Ik vind het niet leuk, maar het is beter dan vroeger. Toen noemden ze me Buster. Kun je je dat voorstellen? Buster Brown? Net een stripfiguur.

Helen: Je wilt natuurlijk je kamer zien? *(tegen George)* Wil jij de koffers meenemen? *(ze gaan achter af. Helen en Judy draaien links om, George rechtsom. Een moment later passeert hij langs de doorloop met twee koffers)*

Sam: Moet ik je helpen?

George: Nee, dank je. *(Jane gaat weer op de bank zitten en neemt Jug in het voorbij lopen bij de hand en trekt hem mee naar de bank)*

Jane: Kom Buster, kom eens bij me zitten.

Jug: 'Buster!' Hou op, ik wou alleen maar aardig zijn. *(hij knikt richting hal)* Wat mankeert die vent?

Jane: Hij is verlegen.

Jug: Echt? Dat bestaat toch niet meer.

Sam: *(wijst naar Jug en gaat naar de bank)* Vergeet het. Ik ken een knaap van vijftig en die is nog altijd verlegen.

Jug: Ik zou er niet mee te koop lopen.

Sam: Je hoeft je er niet voor te schamen. Hij kan het niet helpen, net zomin als jij het kunt helpen dat je zo'n stomme kop hebt.

Jug: Oh, denk jij dat ik een stomme kop heb? Zal ik je eens wat.....

Helen: *(komt binnen en gaat naar de bank)* Knappe meid, hè?

Jane: Ik vind haar broer leuk. Hij is zo bescheiden.

Jug: Oh, ik niet zeker.

Sam: We moeten naar het station. Ik vind het leuk om op het perron te staan. *(de deurbel gaat weer en Helen gaat open doen)*

Jug: Jij denkt zeker ook dat mijn oren op handvatten lijken.

Jane: Hou je mond, Buster!

Jug: Hou op met dat Buster.

Jane: Sshht!

Larry: *(achter)* Hallo, Helen.

Helen: *(achter)* Hallo, Larry.

Larry: *(achter)* Een telegram. *(Helen komt in de doorloop met een telegram. Ze komt de kamer binnen. Larry, een jonge man met krullen volgt haar)*

Jane: Hallo, Larry.

Larry: *(komt naar plek tussen bank en stoel)* Hoi, Jane. Hallo daar. Ik heb gehoord dat je een pension voor meiden begint, Janie.

Jug: Jep. Wil je ook een kamer?

Jane: Wat staat er in dat telegram?

Helen: *(gaat naar rechts van Larry)* Ik durf bijna niet te kijken.

Larry: Geen probleem. Opendoen en lezen. Heb ik ook gedaan.

Sam: Jij bent ook een leuke postbode.

Larry: *(haalt zijn schouders op)* Ik doe mijn best. *(tegen Helen)* Het gaat over je tantes. *(Helen kijkt naar het telegram en scheurt het open. Jane springt op en gaat naar haar toe. Jug staat op maar als hij ziet dat er geen plaats meer voor hem is, gaat hij weer op de armleuning van de bank zitten. Sam gaat tussen Helen en Larry staan)*

Helen: Onze tantes? Oh, is er wat gebeurd? *(ze heeft het telegram opengemaakt en leest)*

Jug: Lees eens hardop. Wat staat erin?

Jane: *(neemt Helen het telegram af en houdt het zodat Jug het kan lezen, en leest hardop)* "Kinderen: Vertraging van minstens twee dagen hier in Washington. Flora is uitgenodigd voor diner morgen met vroegere klasgenoot. Liefs, Barbara."

Jug: *(laat zich weer op de bank glijden zodat zijn benen over de armleuning bengelen)* Hoe noemt ze jullie? Kinderen?

Jane: Ze denkt waarschijnlijk nog dat we pampers aan hebben.

Larry: Dat is dan vijf dollar.

Jane: *(gaat rechts naast Jug zitten)* Laat iemand hem eens geld geven. Ik denk dat hij de Security Loan Company is in een of andere vermomming. *(Sam geeft Larry geld en gaat dan op de armleuning van de stoel zitten)*

Helen: Dit is toch een nieuw baantje, of niet, Larry?

Larry: Pas begonnen. Maar het is een handige manier om je neus in andermans zaken te steken.

Jane: Nieuwsgierig Aagje.

Larry: Goed, ik ben een nieuwsgierig Aagje. Maar dat moet je wel zijn als je voor de krant van het college werkt. Dit jaar ben ik redacteur van de Grayson Krant. *(hij zwaait met zijn vinger voor de neus van Jane)* Dus je kunt maar beter een beetje lief voor me zijn, Janie, want anders zet ik je verleden, heden en toekomst in de krant.

Jane: Wat doe je allemaal nog meer om informatie te krijgen?

Larry: *(gaat achter de bank)* Ik red me wel. Je noemde bijvoorbeeld net Security Loan. Weet je wel van wie dat is?

Helen: *(gaat naar hem toe)* Bedoel je dat het van maar één persoon is?

Larry: Ja, één of andere oude knakker die Eggleby heet. Een broer van onze geliefde studentendecaan.

Helen: Decaan Eggleby?

Jane: Oh, Larry!

Larry: Misschien kent decaan Eggleby Security Loan Company helemaal niet en weet zij helemaal niet wat haar vrekkige broer doet, maar dat is Security Loan Company of je het gelooft of niet. De broer van decaan Eggleby. En die kerel zou de munten nog van de ogen van een dooie halen.

Jane: Dan ziet het er niet goed voor ons uit. *(ze slaat snel de hand voor haar mond en kijkt naar Sam omdat ze weet dat ze iets heeft gezegd dat ze beter niet had kunnen zeggen)*

Larry: Wat?

Sam: Voorzichtig, Jane. *(wijst naar Larry)* Let op voor nieuwsgierige Aagjes. Eén en al oor.

Larry: *(gaat naar Sam)* Luister eens, Sam, als er iets is waar ik decaan Eggleby mee dwars kan zitten, moet je het zeggen. Ik heb haar de oorlog verklaard toen ik eerste jaars was.

Helen: *(gaat naar linkerkant van de bank)* Misschien kan hij helpen. *(Sam knikt toestemmend)* Wij hebben de eerste en tweede hypotheek van ons huis bij Security Loan Company.

Larry: *(gaat naar Helen. Jug gaat rechtop zitten)* Oh! Maak dan je borst maar nat. Tenzij je de boel heel snel kunt afbetalen. *(de deurbel gaat. Jane gaat open doen)*

Helen: Dat kunnen we niet. We hebben geen inkomen behalve dat wat

we krijgen als we van ons huis een meidenpension maken. Daar kunnen we de rente van betalen.

Larry: Dat zal niet genoeg zijn.

Jane: *(achter)* Oh, goedenavond, decaan Eggleby. Wilt u niet binnenkomen?

Eggleby: Dank u, miss Raleigh. *(bij het horen van de naam van de decaan Eggleby begint iedereen heen en weer te rennen. Helen gaat snel naar de rechterkant van de bank. Larry gaat achter de stoel links staan. Sam staat op en draait zich naar de hal. Jug grijpt de koffer van Sam en gaat een paar stappen in de richting van de doorloop. Decaan Eggleby, een strenge, bijziende matrone van vijftig blijft in de doorloop staan en kijkt naar de mensen in de kamer. Miss Eggleby spreekt op een afgemeten, zeer geaffecteerde toon)*

Eggleby: Ach, ik zie dat u gasten hebt.

Jane: Eh, nee. Vrienden van de familie. *(als Eggleby de kamer in komt gaat Helen naar haar toe. Jane gaat voor de stoel links staan)*

Helen: Goedenavond, miss Eggleby.

Jug: We waren net van plan weg te gaan. *(niettemin zet hij de koffer weer neer)*

Helen: *(tegen de decaan)* U kent Larry Dobson wel, denk ik. *(de decaan kijkt zoekend de kamer rond om Larry te vinden en gaat naar hem toe. Sam gaat naar de rechterkant van de bank)*

Eggleby: Meneer Dobson!

Larry: Ja mevrouw.

Eggleby: Ik dacht dat u van school verwijderd was.

Larry: Oh nee, hoor. Ik niet. *(ze staart hem een ogenblik aan en draait zich dan weer naar Helen)*

Eggleby: Ik maak een ronde langs de meisjespensions. Er moeten een paar zaken met de pensionbeheersters overlegd worden. Kan ik uw tantes even spreken?

Helen: Eh, ja. Ik bedoel.....

Jane: Ze zijn nog niet hier, miss Eggleby. Zij..... wij..... zij zijn nog niet aangekomen.

Eggleby: Nog niet aangekomen? Ach, ze komen natuurlijk met de trein van halfnegen.

Larry: Ja. Ik heb net een telegram gebracht.

Eggleby: Mag ik dat telegram eens zien, alsjeblieft?

Larry: Ik weet niet meer wat we met het telegram hebben gedaan, maar dat stond er in. *(Helen geeft het telegram aan de decaan. Zij zet haar bril wat naar voren en leest. Iedereen wacht gespannen af)*

Eggleby: Oh, maar dat is erg. Ze komen pas over een paar dagen. Jullie moeten iemand anders zien te krijgen tot de dames hier zijn. Ik bedoel

maar. Er moet in ieder pension een competente beheerster zijn.

Helen: Dat zal wel lukken, denk ik. Al weet ik nog niet wie we moeten vragen.

Eggleby: Ik zou niemand weten op het moment. Het moet natuurlijk een dame met een behoorlijke opleiding zijn. Iemand die op de lijst van goedgekeurde beheersters staat.

Helen: Oh! *(ze denkt na)* Nu ja, we vinden wel iemand.

Eggleby: Natuurlijk wel. Is er ondertussen al iemand aangekomen?

Helen: Judy West. Haar broer heeft haar gebracht. Hij heeft haar bagage naar haar kamer gebracht.

Eggleby: Ik ben bang dat we een fout gemaakt hebben toen we jullie die vergunning voor het pension hebben gegeven. Ik heb het direct al gezegd. Haal miss West en haar broer en haar bagage. Miss West zal naar een ander pension moeten.

Helen: Maar miss Eggleby!

Eggleby: Onmiddellijk graag.

Helen: Ik weet zeker dat ik in een half uur iemand hier kan krijgen, als u.... *(de decaan steekt haar hand op om haar het zwijgen op te leggen. Helen gaat midden achter af, de decaan volgt haar)*

Larry: *(snel, terwijl Jane naar met midden loopt)* Jane, heb je een lijst van goedgekeurde beheersters? *(Jane schudt haar hoofd)* Die is er wel. Vooruit, zeg tegen Helen dat ze die lijst opzoekt en iedereen belt die zou kunnen komen. Als ze geen andere beheerster vindt, is ze verloren. *(Jane gaat al weg voordat Larry uitgesproken is. Larry stapt de hal in en roept haar de laatste zin na. Sam steekt zijn hand in zijn zak en gaat naar de rechterkant. Jug gaat naar de stoel links)*

Jug: Wat denk je dat er gebeurt als ze niemand kan vinden?

Larry: *(komt de kamer weer in)* De meisjes zullen allemaal op dezelfde manier worden afgevoerd, als Judy West nu wordt afgevoerd, naar een ander pension. Oh, die oude taart is zo slim als iets. *(niemand zegt een ogenblik wat. Larry gaat een paar stappen in de richting van de hal)* Ik ga maar. Sorry, dat ik niet beter kon helpen. *(Helen komt snel binnen met een boekje van het College in haar hand en gaat naar het bureau. Larry, Jug en Sam gaan naar rechts)*

Helen: Hier is de lijst. *(ze kijken het boekje door om een geschikte figuur te vinden. Helen zit aan het bureau en de jongens kijken over haar schouder)* Miss Gould?

Larry: Nee. Zij is beheerster bij Lawrence Lodge.

Helen: Miss Moseley..... Tri-Delt. Robbins, nee. Nee. Nee. Nee..... Hier is er één. Trumbull. Misschien is zij....

Larry: Nee. Ze is kappa Alpha Theta. En deze is nog niet van vakantie terug. En Wheeler dan? Die ken ik niet. *(de decaan komt via de*

doorloop op. Judy en George en Jane blijven op de achtergrond staan)
Eggleby: Miss Wheeler? Nee. Ze is bij de Delta Delta Delta meisjesstudentenclub en vervangt miss Mosely. *(ze komt de kamer in en gaat naar Helen die nog aan het bureau zit. Larry, Jug en Sam gaan een paar stappen achteruit)* Het spijt me, liefje. Er is niemand van de goedgekeurde lijst beschikbaar. En je weet dat ik de meisjes hier niet zonder chaperonne kan achterlaten. Ik moet aan de reputatie van het College denken. Dat begrijp je toch, hè?
Helen: Natuurlijk begrijp ik dat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto